

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
עא 2082/05 (בשא 7563/06)
שדה יורם נ. לב שמעון
(בתיק שדה נ. לב)
ת.פתיחה: 22/03/06 סדר דין: רגיל
מספר תיק חדש: עא 26473-05/05

המעורר:

יורם שדה

המשיבים:

1. שמעון לב
2. מיכל יקל
3. נסים נסים
4. ציפורה נסים
5. יצחק כהן
6. עיריית תל-אביב

בקשה להבאת ראיות נוספות בערעור

אבקש מבית המשפט לאפשר לי להביא ראיות נוספות במסגרת הערעור בתיק זה. כפי שיפורט להלן, ראיות אלה חיוניות לקבלת החלטה נכונה וצודקת בתיק. הן לא נכללו במסמכי התיק, חלקן משום שבית המשפט השלום סירב לקבלן וחלקן משום שמדובר באירועים חדשים שהתרחשו לאחר מתן פסק הדין. בקשותי להגשת ראיות נוספות אלה צוינו ונומקו כולן כמה פעמים גם בכתב הערעור שלי (ורוכזו שם בעמוד האחרון).

והרי פירוט הראיות שאותן אני מבקש להגיש:

1. מכתבה של פרקליטות המדינה אלי המודיע על החלטת הפרקליטות להעמיד את הנלווים (הלא הם המשיבים שמעון לב ומיכל יקל) לדין פלילי על חבלות מכוונות בצמחיה נשוא המשפט (נספח 1).

כפי שפורט בהרחבה בכתב הערעור שלי, השאלה אם המשיבים (התובעים בערכאה הקודמת) עשו דין לעצמם במהלך המשפט ופגעו בזדון בצמחיה שאותה ביקשו מבית המשפט להסיר היא בעלת חשיבות מכרעת להחלטה צודקת בתיק. מכתבה האמור של הפרקליטות הגיע לידי במהלך המשפט אך כבוד השופט טובי סירב לקבלו! ואף על פי כן הוא אימץ את גרסתם של התובעים שלא פגעו בצמחיה במזיד וכיסס על כך את החלטתו בתיק, כמפורט להלן:

בסעיף 42 לפסק הדין, בנימוקיו של השופט טובי לרחיית תביעת הנגד שלי, הוא כותב בין השאר: "...לא זו בלבד שלא הוכח כי הנתבעים שכגד גרמו לצמחיה נזק כלשהו ובוודאי לא הוכח נזק בזדון...". בסעיף 30 לפסק הדין מקבל השופט טובי את טענת התובעים שהצמחיה מהווה מטרה ליחיד משום שהיא גורמת להגשת תלונות מיותרות למשטרה וכותב בין השאר: "...לא יעלה על הדעת כי שימוש במכונת בסובה על ידי מי מהתובעים יגרור אחריו תלונות למשטרה ולעיתים אף למעצר מיותר. הסרתה של הצמחיה מרשות הרבים תמנע סיכון בטיחותי להולכי רגל ותעקור משורש את הסכסוך המתמשך בין התובעים לנתבע".

ברור, כמובן, שאם התובעים באמת פגעו בצמחיה בשוגג כטענתם ותלונותי למשטרה היו אכן תלונות קנטרניות, אזי צדק השופט לחלוטין בהחלטתו להסיר את הצמחיה, מקורן של אותן תלונות מטרידות. אולם אם הפגיעות נעשו בזדון הרי שמסקנתו שהתלונות למשטרה היו מטרה (שבגיננו יש להסיר את הצמחיה!) הופכת לאבסורדית מפני שנובע ממנה שהתובעים זכו

בתביעתם בזכות מעשי החבלה המכוונים שלהם, ושבת המשפט העניק למעשה פרס לעבריינים ועונש למתלונן עליהם! או לנו זה יהיה המסר היוצא מבתי המשפט!

השאלה אם פגיעותיהם של המשיבים בערעור זה בצמחיה נשוא המשפט נעשו בשוגג או במזיד היא אפוא שאלה מכרעת, וסירובו של השופט לקבל את מכתבה של הפרקליטות, שבדקה את הראיות והגיעה למסקנה שהן מצדיקות העמדת המשיבים לדין פלילי על מעשי החבלה שלהם, היה בלתי מוצדק. אני מבקש אפוא מבית המשפט לקבל ראייה נוספת זו ולייעס לה את המשקל הראוי לה.

2. תצלום עכשווי של רחוב זכרון קדושים שבו נראים פסי האטה ושלטי אזהרה (נספח 2).

כבוד השופט טובי קיבל את טענתם של התובעים שהצמחיה מהווה עבורם מטרד ליחיד משני נימוקים עיקריים. א. שהיא גורמת לסכסוך שכנים עקב תלונות מיותרות למטרה ו-ב. שהיא מהווה סכנה להולכי רגל. בערעורי אני מנסה בין השאר להראות שמסקנתו בעניין הסכנה להולכי רגל אינה עולה בשום פנים בקנה אחד עם העובדות שהובאו בפניו. אך כפי שיפורט להלן, גם על-פי שיטתו של כבוד השופט טובי עצמו, הסכנה לשלומם של הולכי רגל נובעת לדבריו מהעדרם של מרסני מהירות ברחוב, והתקנת מרסני מהירות משנה אפוא את התמונה.

בסעיף 29 בפסק הדין כותב השופט בין השאר: "... העובדה כי לא קיימים ברחוב מרסני מהירות ואין בנמצא תמרור המורה על הגבלת מהירות בו לזו המחויבת ב"רחוב משולב" (30 קמ"ש) היא הנותנת כי יש צורך אמיתי בקיומה של מדרכה בצד הצפוני של הרחוב זאת על מנת לשמור על ביטחונם של הולכי הרגל".

ואכן בעת כתיבת פסק הדין לא היו ברחוב זכרון קדושים פסי האטה ושלטים המזהירים מפניהם. כבוד השופט טובי לא היה יכול כמובן לחזות את הנולד אך שבועיים לאחר כתיבת פסק הדין הותקנו ברחוב זכרון קדושים מרסני המהירות מן הסוג הנזכר בפסק הדין. לאור הציטטה מפסק הדין המובאת כאן יש מקום להניח שמסקנתו בדבר ה"צורך האמיתי בקיומה של מדרכה בצד הצפוני של הרחוב על מנת לשמור על ביטחונם של הולכי הרגל" הייתה שונה אילו מרסני המהירות היו קיימים בעת כתיבת פסק הדין.

לפיכך אני סבור שתצלום עכשווי של הרחוב המוכיח שקיימים בו כיום פסי האטה ושלטי אזהרה (שהחלטתו של השופט התבססה על העדרם) היא ראייה חיונית לצורך קבלת החלטה נכונה בערעור, ואני מבקש אפוא שבית המשפט יאות לקבל אותו כראיה נוספת.

3. נסח טאבו המלמד שיצחק כהן, משיב מס' 5 בתיק זה, מכר את ביתו ברחוב זכרון קדושים 5 (נספח 3).

החלטתו של כבוד השופט טובי בדבר מטרד ליחיד שנגרם לתובעים בתיק שהובא בפניו התבססה על ההנחה שכולם דיירים ובעלי זכויות בעלות ברחוב זכרון קדושים ביפו (שורות הפתיחה של פסק הדין). מבין כל התובעים בערכאה הקודמת, ביתו של מר כהן (שנרכש על-ידו בשנת 1998) היה היחיד בצד הצפוני של הרחוב, ולמעשה מר כהן היה היחיד שהיה יכול לכאורה לטעון שהצמחיה נשוא המשפט נמצאת באופן כלשהו בדרך בין ביתו לבין המצוק ונוף הים. לאמתו של דבר מר יצחק כהן, שהיה למעשה יוזם התביעה להסרת הצמחיה, לא התגורר ולו יום אחד בלבד ברחוב זכרון קדושים.

מר כהן רכש כאמור את ביתו בשנת 1998 (והשכיר אותו לדיירים), אך בישיבה האחרונה של הערכאה הקודמת שהתקיימה בדצמבר 2004 הובאה לידיעתו של השופט העובדה שביתניים הוא מכר את ביתו ואינו עוד בעל נכס בשכונה הרלוונטית (הערת האזהרה לטובת הקונה, עמיה ליבליך, נרשמה בנובמבר 2004).

עובדה זו לא מצאה משום מה את ביטויה בפסק הדין. כבר בסעיף הראשון כולל כבוד השופט טובי את תובע מס' 5 בין "... בעלי זכויות הבעלות והמחזיקים של בתי מגורים צמודי קרקע הבנויים בצידי רחוב זכרון קדושים בתל אביב", בסעיף 5 כותב כבוד השופט בין השאר: "...

ביתו של התובע 5 צמוד לבית משפחת שדה ממזרח וגובל לסובה מצפון, ובסעיף 23 השופט מדבר בין השאר על הנוף הנשקף מכיתו של מר יצחק כהן. בסעיף 26 כותב השופט בין השאר: "... בעניינינו מצאתי כי מניעת מעבר הולכי רגל, בדרך אשר נועדה לכך, לעבר המצוק ונוף הים הנשקף ממנו, מהווה פגיעה באינטרס לגיטימי של התובעים הגרים ברחוב". כאמור, מסקנה זו של השופט היתה רלוונטית אך ורק לבית שהיה ברשותו של מר כהן בצדו הצפוני של הרחוב, ואינה רלוונטית כלל לבתיהם של שאר המשיבים המצויים בצדו הדרומי של הרחוב.

לפיכך אני מבקש מבית המשפט לקבל את נסח הטאבו המצורף כראיה, ולא להתייחס בקבלת החלטה בערעור לכל טענה המתבססת על פגיעה כביכול באינטרס של מר כהן, או על הטענה שהצמחיה נשוא המשפט מפריעה כביכול למעבר של מישוהו מן המשיבים אל המצוק ונוף הים.

4. מודעה באתר אינטרנט המעידה שמשיבים מס' 3 ו-4 מפרסמים את ביתם ברחוב זכרון קדושים מס' 6 למכירה (נספח 4).

כפי שציינתי גם בכתב הערעור, המשיבים 3 ו-4, ציפורה ונסים נסים, הם היחידים מבין המשיבים המתגוררים עדיין ברחוב. מר כהן, כאמור, לא התגורר ברחוב מעולם וגם לא יתגורר בו לעולם. משיבים 1 ו-2, שמעון לב ומיכל יקל, השכירו את ביתם ואינם מתגוררים במקום כבר שלוש שנים. (מר לב וגב' יקל שהיו זוג נשוי במהלך המשפט התגרשו בינתיים ומנהלים משפטים זה כנגד זה, דבר המקטין במידת מה את ההסתברות שיחזרו להתגורר ברחוב). כפי שניתן להבין מן המודעה האמורה, שהתפרסמה לאחר תום המשפט, גם ציפורה ונסים נסים, אחרוני המשיבים שנותרו עדיין ברחוב, עתידים ככל הנראה אף הם להחליף בקרוב את רחוב מגוריהם. סביר להניח שבקרוב לא ישאר ברחוב איש מבין התובעים.

כאמור, החלטתו של כבוד השופט טובי התבססה על ההנחה שכל התובעים הם דיירים ובעלי זכויות בעלות ברחוב זכרון קדושים (זהו המשפט הראשון בפסק הדין). מסקנתו של השופט שנגרם לתובעים מטרד והמשקל שהוא ייחס למטרד זה התבססו על הנחת יסוד זו. אני סבור אפוא שכדי שבית המשפט הנכבד יוכל לקבל החלטה נכונה לגבי מידת הפגיעה של הצמחיה נשוא המשפט באינטרסים של המשיבים (בהשוואה לפגיעה שתיגרם למבקרים בגן יצחק שדה אם תיעקר הצמחיה), עליו לראות לנגד עיניו גם ראייה חדשה זו שלא היתה יכולה להיות לנגד עיני הערכאה הקודמת.

5. עדותו של מר גדעון הרטמן.

בית משפט השלום סירב (פעמיים) לקבל את תצהירו של מר גדעון הרטמן, שהיה אחראי על דרום העיר במחלקת גינון ונוף של העירייה ושימש איש הקשר ביני לבין העירייה בנושא גן יצחק שדה בעשרות השנים האחרונות. מר הרטמן, שהוא כיום גמלאי היה עובד עיריית תל אביב בעת הדיונים בערכאה הקודמת. עיריית תל אביב סירבה לתת לו תעודת עובד ציבור שתאפשר לו להעיד, וכאמור בית המשפט דחה פעמיים את בקשתי לזמן אותו לעדות בנימוק של "חוסר רלוונטיות". טיעונינו המסבירים מדוע עדותו של מר הרטמן היא רלוונטית וחיונית פורטו בהרחבה הן בבקשה החוזרת לזימון עד שהוגשה לבית המשפט ב-20.1.04 והן בכתב הערעור שלי. כפי שהוסבר בכתב הערעור שלי, קריאת נימוקי פסק הדין רק מחזקת ביתר שאת את עמדתנו בדבר חשיבותה המכרעת של עדות זו לקבלת החלטה נכונה וצודקת בתיק. אני חוזר אפוא בקצרה על עיקרי עמדתנו בנושא זה:

א. עדותו של מר הרטמן חיונית להוכחת חשיבותה הציבורית של הצמחיה כחלק מגן יצחק שדה:

בכתב הערעור שלי הקדשתי פרק לעמדתה של עיריית תל אביב שבו אני מותח ביקורת, מנקודת הראות של האינטרס הציבורי, על העמדה שנקטה העירייה במשפט שהתבטאה בין השאר בסירוב לאפשר למר הרטמן להעיד ובהבאת עדים ש"לא ידעו" שמדובר בגן הזיכרון ליצחק שדה. למעשה, פרט לסיכומים בשלב הסופי של המשפט, עיריית תל אביב העלימה

מבית המשפט לחלוטין לאורך כל הדרך שמדובר בגן הנצחה שהיא מכירה עשרות שנים בחשיבותו הציבורית, מעודדת אותו בדרכים שונות ואף מארגנת באופן סדיר קבוצות מטיילים לביקורים בו. השופט טובי, שסירב לשמוע את מר הרטמן, אכן התרשם שעירית תל אביב רואה את הנושא כסכסוך שכנים חסר כל משמעות ציבורית (עינינו למשל, סעיף 17 בפסק הדין). מר הרטמן, שהיה אחראי על הגינון העירוני בדרום העיר במשך עשרות שנים, היה אמור להעיד על זיקתה רבת השנים של העירייה לגן יצחק שדה, על הסיוע הגנני שהוענק לאתר ההנצחה, ועל העובדה שהעירייה סייעה כל השנים גם לטיפוחה של הצמחיה נשוא המשפט כחלק בלתי נפרד מגן הזיכרון.

כבוד השופט טובי דחה את טענתי בדבר חשיבותה הציבורית של הצמחיה נשוא המשפט וכתב בין השאר (בסעיף 31) "הגם שאין חולק על חשיבותו הלאומית וערכו ההיסטורי והחינוכי של אתר ההנצחה לזכרו של מפקד הפלמ"ח, לא מצאתי כי הצמחיה הגדלה במדרכה ו/או החוסמת את המעבר בה, מהווה חלק מן האתר וכי הסרתה תפגום במשהו מגן הזיכרון". מסקנה זו של השופט ממחישה ביתר שאת עד כמה עדותו של מר הרטמן הייתה חיונית.

ב. עדותו של מר הרטמן חיונית להוכחת הנזקים המכוונים שנגרמו לצמחיה:

מר הרטמן שסייע לנו בטיפוחה של הצמחיה נשוא המשפט כחלק מגן הזיכרון ראה כמו עיניו את הנזקים המכוונים שנגרמו לה, הן על-ידי חומרים רעילים והן על-ידי התנגשויות מכוונות בכלי רכב ואף מסר על כך עדות במשטרה (שמו נזכר בין השאר בסעיף 3 למכתבה של משטרת ישראל לבא כוחו של מר לב שצורף כנספח לתצהירו של רב פקד מריוס גולדשטיין בבית משפט השלום).

כפי שציינתי לעיל בנימוקי להגשת נספח 1, השופט טובי ביסס את החלטתו בתיק זה במידה מכרעת על ההנחה שלא נגרם לצמחיה כל נזק ובודאי לא בזדון. סעיף 42 הוא קובע: "... לא הוכח כי הנתבעים שכגד גרמו לצמחיה נזק כלשהו ובודאי לא הוכח נזק בזדון". מסקנה זו של השופט ממחישה אף היא ביתר שאת עד כמה עדותו של מר הרטמן הייתה חיונית להחלטה נכונה בתיק.

ג. עדותו של מר הרטמן חיונית להוכחת טענתו שמעולם לא הייתה מדרכה מתחת לצמחיה נשוא המשפט:

התובעים בערכאה הקודמת העלו את הטענה שבמקום שבו צומחת כיום הצמחיה נשוא המשפט הייתה פעם מדרכה עירונית ושאינו עשיתי דין לעצמי, עקרתי את המדרכה ושתלתי במקומה את הצמחיה. מר הרטמן, שהיה האיש מטעם עיריית תל אביב שסלל מדרכה בחלק המערבי של רחוב זכרון קדושים בסוף שנות התשעים, היה אמור בעדותו לאשר שמעולם לא הייתה שם מדרכה, ולהפריך באופן סופי טענה חסרת שחר זו.

בבקשתנו מן ה-20.1.04 הבאנו ליריעתו של השופט טובי בין השאר גם היבט זה האמור להיכלל בעדותו של מר הרטמן, אך הוא סירב לשמוע את העדות וקיבל את גרסתם המופרכת של התובעים בענין המדרכה. בסעיף 22 בפסק הדין הוא כותב אפוא בין השאר: "בניגוד לטענות הנתבע בתצהירו כאילו במקום בו צומחת הצמחיה לא הייתה מעולם מדרכה, מחומר הראיות עולה ברורות כי הייתה גם הייתה כזו, אך ברבות השנים הצמחיה כיסתה המדרכה כליל כך שנותרו רק אבני השפה". מסקנה זו של השופט "העולה ברורות מחומר הראיות", לדבריו, היא אפוא הוכחה נוספת שעדותו של מר הרטמן הייתה חיונית.

אני מבקש אפוא שבית המשפט יאפשר לי להגיש עתה את תצהירו של מר הרטמן או למצער זמן אותו לעדות בע"פ בבית המשפט.

א"ח א"ק

יורם שדה

המצרער

נספח 1

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

תאריך: כ"ז ניסן תשס"ד
18 אפריל 2004

מספרנו: 178/04/14

לכבוד
מר יורם שדה
ר"ח זיכרון קדושים 3
תל-אביב - יפו 68068

א.נ.,

הנדון: ערר על ההחלטה לסגירת תיק פ.א. 17266/03 (תחנת יפתח)

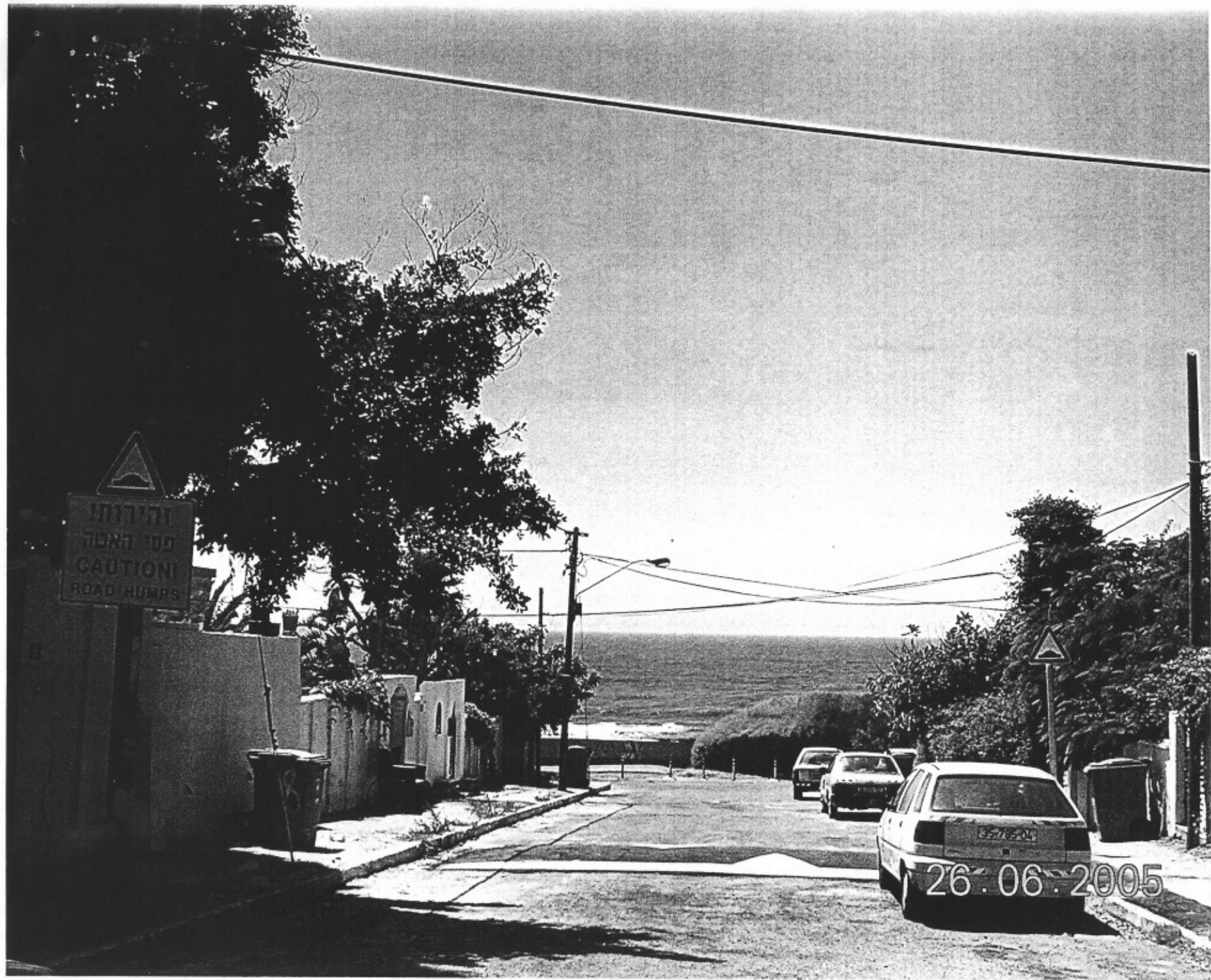
הריני להודיעך כי המשנה לפרקליטת המדינה, גבי נאוה בן אור, בדקה את פנייתך ועיינה בחומר המצוי בתיק החקירה ובהמלצות המשטרה, והחליטה לקבל את הערר ולהורות על העמדת הנילונים לדין.

בברכה,

גיני גינזבורג
עוזרת לפרקליטת המדינה
תחום עררים

העתק: פקד טל ויתקון, עו"ד - ק. חקירות משפטנית מרחב יפתח (בצירוף תיקכם).

2 nov

דף: 1

מידע מפנקס בתים משותפים
המתנהל בלשכת רישום מקרקעין תל אביב-יפו
(כולל רשומות מבוטלות)

הופק באמצעות האינטרנט

נוש : 7115 חלקה : 9 תת-חלקה : 2

תאור דירה ומחסן קומה קרקע שטח במ"ר החלק ברכוש משותף
נוצר ע"י שטר 42228/1994 הסדר משיטה ישנה

ה צ מ ד ו ת

סימון צבע בתשריט תאור ההצמדה שטח במ"ר
ב חצר 135.00
ג ה 90.00

ב ע ל ו י ו ת

שטר תאריך מהות הפעולה הבעלים החלק בנכס
: ב ו ט ל ע"י שטר 7597/1997/0000 רישום שוטף :
-----08/11/1970-018724-אפשטיין-אברהם-בשלמות-----
-----0248866-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 19839/1999/0001 רישום שוטף :
-----23/02/1997-007597-כהן-טובה-1/4-----
-----50545722-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 19839/1999/0001 רישום שוטף :
-----אפשטיין-שלמה-1/4-----
-----54250907-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 19839/1999/0001 רישום שוטף :
-----אפשטיין-מיכאל-1/4-----
-----057319162-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 19839/1999/0001 רישום שוטף :
-----אפשטיין-יוסף-אלון-1/4-----
-----022285886-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 8759/2005/0001 רישום שוטף :
-----05/07/1999-019839-כהן-יצחק-1/2-----
-----053896254-.ז.ת-----0001-
: ב ו ט ל ע"י שטר 19839/1999/0002 רישום שוטף :
-----כהן-דן-1/2-----
-----058123969-.ז.ת-----
: ב ו ט ל ע"י שטר 8759/2005/0001 רישום שוטף :
-----05/07/1999-019839-כהן-יצחק-1/2-----
-----053896254-.ז.ת-----0002-
בשלמות ליבליך עמיה מכר 10/03/2005 008759
007319452 .ז.ת 0001

נוש : 7115 חלקה : 9 תת-חלקה : 2

מ ש כ נ ת א ו ת

שטר תאריך מהות הפעולה בעלי המשכנתא החלק בנכס
בוטל ע"י שטר 34714/2004/0001 : רישום שוטף
019839-05/07/1999-משכנתא-בנק-לאומי-למשכנתאות-בע"מ
0003-דרגה-ראשונה-חברה-520000225

בסך-1,825,000.00 ש"ח-כשלמות

על-הבעלות-של-: כהן-יצחק

כהן-יצחק

ה ע ר ו ת

שטר תאריך מהות הפעולה מוטבי ההערה החלק בנכס
בוטל ע"י שטר 19839/1999/0001 : רישום שוטף
020406-29/06/1998-הערת-אזהרה-כהן-יצחק
126-סעיף

כהן-דני

על-הבעלות-של-: כהן-טובה

אפשטיין-שלמה

אפשטיין-מיכאל

אפשטיין-יוסף-אלון

בוטל ע"י שטר 19839/1999/0003 : רישום שוטף

033926-18/11/1998-הערת-אזהרה-בנק-לאומי-למשכנתאות-בע"מ

126-סעיף-חברה-520000225

בסך-1,825,000.00 ש"ח-הערות: כהן-יצחק-ודן

על-הבעלות-של-: כהן-טובה

אפשטיין-שלמה

אפשטיין-מיכאל

אפשטיין-יוסף-אלון

בוטל ע"י שטר 8759/2005/0001 : רישום שוטף

041425-18/11/2004-הערת-אזהרה-ליבליך-עמיה

0001-126-סעיף

על-הבעלות-של-: כהן-יצחק

כהן-יצחק

ה ר כ ו ש ה מ ש ו ת ף

דף: 3

מידע מפנקס בתים משותפים
המתנהל בלשכת רישום מקרקעין תל אביב-יפו
(כולל רשומות מבוטלות)

הופק באמצעות האינטרנט

=====

נוש : 7115 חלקה : 9 תת-חלקה : 2

הרכוש המשותף

מחוז	רשות מקומית	שטח החלקה במ"ר	סוג מקרקעין
תל אביב	ע. תל אביב - יפו	449.00	מולק

נוצר ע"י שטר 42228/1994 הסדר משיטה ישנה

תת חלקות	מס. מקורי	תקנון
3	3	מצוי

שטר יוצר	שטרי תיקון
3990/82	42228/94

המספרים הישנים של החלקה:
31/30 (תל-אביב (חרי דף/ספר)); 7043/83 (ש)

--- ס ו ף נ ת ו נ י ם ---

"פלט ממידע זה אינו נסח רישום מאושר או העתק רישום, כמשמעותם בחוק המקרקעין, תשכ"ט - 1969, התקנות והנוהלים שעל-פיו".

4 מ"ר

#355 בית פרטי רב פוטנציאל עם גג צופה לים

יש את השכונה המרונית ביפו, ויש את מקבילתה הדרומית, על גבול בת ים, ומעל פיסת חוף מרהיבה המהווה שמורת טבע. שם אנו מציעים למכירה בית פרטי עם גינה גדולה, וגג משקיף לים עם אפשרות לבניית קומה נוספת על גביו. רחוב שקט עד חרישי, פרט לקול הגלים המתנפצים על החוף (יש לציין שאני כותב שירה גם מחוץ לשעות העבודה). כניסה דרך גינה גדולה המקיפה את הבית מכל צדדיו, שטח המגרש - 250 מ"ר סה"כ. על המגרש ניצב בית פרטי ללא ערך ארכיטקטוני יוצא דופן, בשטח כולל של של כ- 80 מ"ר. מיקום - סוף העולם, סוף הדרך! פוטנציאל עוצר נשימה! מחיר: \$525,000

ניתן להצטרף (ב"צור קשר") לרשימת דיור ולקבל הודעה בדוא"ל על דירות חדשות למכירה.

תמונות נוספות

ומהקומה אותה ניתן לבנות מעליו